

przez Radę miejską m. Włocławka z grona płatników podatku dochodowego.

Delegatowi Skarbu Państwa służy prawo zgłaszania protestów przeciw uchwałom miejskiej komisji szacunkowej w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały narówni z przewodniczącym komisji szacunkowej (art. 68 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym).

Przy wyborze członków i zastępców członków miejskiej komisji szacunkowej mają zastosowanie postanowienia ostatniej części art. 33 oraz artykułów 37 do 39 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym.

§ 3. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu, uskutecznienie wymiaru podatku dochodowego, nakładanie grzywien i kar pieniężnych oraz załatwianie odwołań przez miejską komisję szacunkową i jej przewodniczącego odbywać się winno ściśle według postanowień obowiązujących w tym względzie ustaw i wydanych na ich podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu.

§ 4. Prawa i obowiązki urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w mieście Włocławku, związane z wymiarem na rok podatkowy 1924 podatku dochodowego na obszarze m. Włocławka w zakresie działalności komisji szacunkowej, względnie jej przewodniczącego, tudzież dotyczące poboru tegoż podatku przechodzą na magistrat m. Włocławka. Natomiast prawa i obowiązki wynikające z postanowień działu II powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym pozostają w kompetencji wymienionego wyżej urzędu skarbowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

190.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 1 lutego 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu bali i desek osikowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
53 p. 1 d	Bale i deski osikowe.

§ 2. Opłaty wywozowe od bali i desek osikowych będą pobierane w wysokości 75% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 365) zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. № 54, poz. 381) zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 970), z dnia 7 czerwca 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu białego i żywego (Dz. U. R. P. № 61, poz. 457), z dnia 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrębów jęczmiennych (Dz. U. R. P. № 100, poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. № 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. № 124, poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1048), z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluszek i koniczyzny (Dz. U. R. P. № 133, poz. 1104) po wyrazach: „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy „bali i desek osikowych”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do transakcji wywozowych zawartych po dniu 30 listopada 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

191.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie zastosowania jednostki stałej do wymiaru składek w zakresie ubezpieczenia urzędników prywatnych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy postanowień art. 7, 9 i art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez

instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następują:

§ 1. Kwoty, przewidziane w ustawie z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych w brzmieniu ustalonej ustawą z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804), wzgl. ustawą z dnia 31 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), a ustalone ostatnio w §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 121, poz. 974), przelicza się na franki złote, przyjmując przeciętną wartość franka złotego w ostatnich 3 miesiącach przed ogłoszeniem wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów t. j. w miesiącach: sierpniu, wrześniu i październiku 1923 r.

Wartość ta wynosi 88.482 mk. pol.

Wskutek powyższego przeliczenia wynosić będą po niezbędnem zaokrągleniu:

I. Klasy płac.

A)	do fr. zł.	170	rocznie
B)	od fr. zł.	170	280
C)	" "	280	400
D)	" "	400	510
E)	" "	510	680
F)	" "	680	850
G)	" "	850	1020
H)	" "	1020	1240
I)	" "	1240	1470

II. Składki miesięczne.

W klasie	A	fr. zł.	0,90
"	B	" "	1,50
"	C	" "	2,30
"	D	" "	3,10
"	E	" "	4,00
"	F	" "	5,10
"	G	" "	6,20
"	H	" "	7,30
"	I	" "	9,00

III. Opłata za zachowanie nabytych praw wynosi 1 fr. zł. rocznie.

§ 2. Dla zaliczenia poborów służbowych do ubezpieczenia miarodajny jest kurs franka złotego w dniu płatności poborów.

Dla ustalenia części składki przypadającej na ubezpieczonego w myśl § 170 ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. miarodajnym jest kurs franka złotego w dniu wypłaty poborów.

Składki i opłaty wymierzone we frankach złotych uiszczą się w markach polskich po kursie franka złotego w dniu wpłaty do instytucji.

§ 3. Zalegające przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia składki lub opłaty prze-

licza się na franki złote po kursie franka złotego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wypadnie kwota franków złotych z więcej, niż jeden, znakami dziesiętnymi, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 5. Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy spłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem 4 ostatnie cyfry wynoszą 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez 10.000; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to zastępuje się je zerami.

§ 6. Od składek i opłat zalegających oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 20/0 miesięcznie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po miesiącu jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

192.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie zastosowania jednostki stałej do wymiaru opłat w zakresie ubezpieczeń od wypadków w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy postanowień art. 7, 9 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 roku o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty ubezpieczeniowe, które należy pobrać od pracodawców w myśl obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej przepisów księgi III Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r., winny być, o ile nie są już obliczone we frankach złotych, przeliczone na nie podług przeciętnego kursu franka złotego w odnośnym okresie obrachunkowym.

Przeliczenie to zastosowane będzie po raz pierwszy do opłat za rok 1923, a mianowicie na podstawie przeciętnego kursu franka złotego w wysokości 138.535 mk. p.

Opłaty wymierzone we frankach złotych wpłacane będą w markach polskich podług kursu franka złotego w dniu wpłaty do instytucji.